

IN F E S T O
P E N T E C O S T E S .

AD VESPERAS.

Añ. Cùm complerentur, ut infra in Laudibus, 564. *Psalm.* Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, 100. & loco ultimi, *Psalmus* Laudate Dóminum omnes Gentes, 104.

Capitulum. *Act.* 2.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repente de cælo sonus, tamquam aduentus spiritus vehementis, & replevit totam domum, ubi erant sedentes.

Hymnus.

Veni Crætor Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.
Qui dicis Paracletus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Charitas,
Et spiritalis unctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternæ dexterae,
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.
Accende lumen sensibus:
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones proximis:
Ductore sic te prævio
Vitæmus omne noxium.
Per te sciâmus da Patrem,
Noscâmus atque Filium;
Teque utriusque Spiritum
Credâmus omni tempore.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclyto,
In sæculorum sæcula. Amen.
Sic terminantur Hymni usque ad
Vesperas Sabbati sequentis.

B.º Albertus, 1.º M.º

Y. Replati sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. **R.** Et cœperunt loqui alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non vos relinquam orphanos, alleluia: vado & venio ad vos, alleluia: & gaudêbit cor vestrum, alleluia.

Oratio.

Deus, qui hodiernâ die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum. In unitate ejusdem Spiritus sancti.

D O M I N I C A

Pentecostes.

Ad Matutinum, Invitorium.

Alleluia, Spiritus Dómini replevit orbem terrarum: Venite, adoremus, alleluia. *Psalmus.* Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Jam Christus astra ascenderat,
Reversus undè venerat,
Patris fructum munere
Sanctum daturus Spiritum.
Sólennis urgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies,
Signat beata tẽpõra.
Cùm lucis hora tertia
Repente mundus intonat,
Apostolis orantibus
Deum venire nunciat.
De Patris ergo lumine,
Decorus ignis almus est,
Qui fida Christi pectora
Calore verbi compleat.
Implẽta gaudet viscera,
Afflata sancto Spiritu,
Vocessque divèrsas sonant,
Fantur Dei magnalia,

Notique cunctis Géntibus,
Græcis, Latinis, Bárbaris,
Simulque demirantibus,
Linguis loquuntur ómnium.
Judæa tunc incredula,
Vesána torvo spiritu,
Madére musto sóbrius
Christi fideles increpat.
Sed éditis miraculis
Occurrit, & docet Petrus,
Falsum profári pérodis,
Joêle teste cómprobans.
Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ad Nocturnum, Antiphona.

Factus est repente de cælo sonus ad-
venientis spiritus vehementis, alle-
lúia, allelúia.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudá-
bilis nimis * in civitate Dei nos-
tri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatione univérsæ
terræ mons Sion, * látera Aquilonis,
civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscé-
tur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregá-
ti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admirati sunt:
confurbati sunt, commóti sunt: *
tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in
spiritu vehementi cónteres naves
Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in
civitate Dómini virtutum, in civi-
tate Dei nostri: * Deus fundávit
eam in ætérnum.

Suscépitus Deus misericórdiam
tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic
& laus tua in fines terræ: * justitia
plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent filie
Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectimí-
ni eam: * narráte in túribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte
ejus: * & distribuíte domos ejus,
ut enarréitis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus nos-
ter in ætérnum, & in sæculum sæ-
culi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Factus est repénte de
cælo sonus advenientis spiritus vehe-
méntis, allelúia, allelúia.

Antiphona. Confirma hoc Deus,
quod operátus es in nobis: à templo
sancto tuo, quod est in Jérusalem,
allelúia, allelúia.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & dissipéntur ini-
mici ejus, * & fugiant qui odé-
runt eum, à facie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: *
sicut fluit cera à facie ignis, sic pé-
runt peccatóres à facie Dei.

Et justi epuléntur, & exultent in
conspéctu Dei, * & delecténtur in
lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dicite nó-
mini ejus: * iter facite ei, qui ascén-
dit super occásum: Dóminus nomen
illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * tur-
babúntur à facie ejus, patris orpha-
nórum, & judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo, * Deus qui
inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, *
similiter eos, qui exasperant, qui
hábitant in sepúlchris.

Deus cum egredéreris in conspé-
tu pópli tui, * cum pertransires in
deserto:

Terra mota est, étenim cæli dis-
tillavérunt à facie Dei Sinaí, * à fá-
cie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis
Deus hereditati tuæ: * & infirmáta
est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * pa-
rásti in dulcedine tua pauperi, Deus.
Dó-

Dóminus dabit verbum evangeli-
zántibus, * virtúte multá.

Rex virtutum dilecti dilecti: * &
specièi domús dividere spólia.

Si dormiátis inter médios clericos,
penne columbæ deargentatæ, * &
posterióra dorst ejus in pallóre auri.
Dum discernit cælestis reges super
eam, nive dealbabuntur in Sel-
mon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: *
ut quid suspiciámini montes coagu-
látos?

Mons, in quo beneplácitum est
Deo habitáre in eo: * étenim Dómi-
nus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múlti-
plex, millia lætántium: * Dóminus
in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti cap-
tivitatem: * accepisti dona in homi-
nibus.

Etenim non credéntes, * inhabi-
táre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quoti-
diæ: * próspérum iter faciet nobis
Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos facién-
di: * & Dómini Dómini éxitus
mortis.

Verúm tamen Deus confringet cá-
pita inimicórum suórum: * vérti-
cem capilli perambulántium in de-
lectis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan con-
vertám, * convértam in profundum
maris:

Ut intingátur pes tuus in sán-
guine: * lingua canum tuórum ex ini-
micis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos Deus, *
ingressus Dei mei: regis mei qui
est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti
psalléntibus, * in médio juvenulá-
rum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómi-
no, * de fontibus Israël.

Pars Hymnalis.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in
mentis excéssu.

Principes Juda, duces eórum: *
principes Zabulon, principes Néph-
thali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confir-
ma hoc Deus, quod operátus es in
nobis.

A templo tuo in Jérusalem, * tibi
ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congre-
gatio taurórum in vaccis populó-
rum: * ut exclóndant eos, qui pro-
bati sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volunt:
venient legati ex Ægypto: * Æthi-
ópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psál-
lite Dómino:

Psállite Deo, qui ascéndit super
cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtú-
tis, date glóriam Deo super Israël, *
magnificéntia ejus, & virtus ejus
in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis,
Deus Israël ipse dabit virtutem, &
fortitudinem plebi suæ, * benedic-
tus Deus.

Antiphona. Confirma hoc Deus,
quod operátus es in nobis: à tem-
plo sancto tuo, quod est in Jeru-
salem, allelúia, allelúia.

Antiphona. Emitte Spiritum tuum,
& creábuntur: & renovábis faciém
terræ, allelúia.

Psalmus 107.

Benedic anima mea Dómino: *
Dómine Deus meus magnificá-
tus es vehementer.

Confessionem, & decórem induis-
ti: * amíctus lumine sicut vesti-
ménto:

Exténdens cælum sicut pellem: *
qui regis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsu tuum: *
qui ambulás super pennas ventó-
rum.

Nn

Qui

Qui facis ángelos tuos, spiri-
tus: * & ministros tuos, ignem
uréntem.

Qui fundásti terram super stabili-
tátem suam: * non inclinaberis in
sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amicus
ejus: * super montes stabunt
aque.

Ab increpatione tua fugient: * à
voce tonitru tui formidábunt.

Ascéndunt montes: & descéndunt
campi * in locum, quem fundásti
eis.

Términum posuisti, quem non
transgrediéntur: * neque conver-
téntur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: *
inter médium móntium pertransibunt
aque.

Potábunt omnes bestiae agri: *
expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúeres cæli habitá-
bunt: * de médio petrárum dabunt
voces.

Rigans montes de superiõribus
suis: * de fructu óperum tuõrum
satiábitur terra:

Prodicens fœnum jumentis, * &
herbam servituti hóminum:

Ut educas panem de terra: * &
vinum lætificet cor hóminis:

Ut exhilaret faciém in óleo: * &
panis cor hóminis confirmet.

Saturábuntur ligna campi, & cedri
Libani, quas plantávit: * illic pás-
seres nidificábunt.

Herodii domus dux est eõrum: *
montes excelsi cervis: petra refu-
gium herinaciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cog-
nóvit occásu suum.

Posuisti ténébras, & facta est nox: *
in ipsa pertransibunt omnes bestiae
sylvæ.

Cætuli leõnum rugiéntes, ut rá-
pian t, * & quarant à Deo escam
sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt: *
& in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * &
ad operationem suam usque ad ves-
perum.

Quam magnificata sunt ópera tua
Dómine! * omnia in sapiéntia fecisti:
impléta est terra possessione
tua.

Hoc mare magnum, & spatiõsum
manibus: * illic reptilia, quorum
non est númerus.

Animalla pusilla cum magnis: *
illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illu-
déndum ei: * omnia à te expéctant
ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, colligent: * ape-
riente te manum tuam, omnia im-
plebuntur bonitate.

Avertente autem te faciém, tur-
babuntur: * auferes spiritum eõrum,
& deficient, & in pulverem suum
reverténtur.

Emittes spiritum tuum, & crea-
buntur: * & renovabis faciém terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: *
lætábitur Dóminus in óperibus suis:

Qui respicit terram, & facit eam
trémere: * qui tangit montes, &
fumigant.

Cantábo Dómino in vita mea: *
psallam Deo meo quamdiu sum: *

Jucundum sit ei eloquium meum: *
ego verò delectabor in Dómino.

Deficiant peccatores à terra, &
iniqui ita ut non sint: * benédictio ani-
ma mea Dómino.

Antiphona. Emitte Spiritum tuum,
& creabuntur: & renovabis faciém
terræ, alleluia, alleluia. **V.** Spiritus
Dómini replevit orbem terrarum,
alleluia. **R.** Et hoc quod
continet omnia, scientiam habet
vocis, alleluia. Pater noster. **At**

solutio. Exaudi Dómine. **V.** Ju-
be domine. **Benedictio** Evángelica
lectio.

Lec.

Lectio sancti Evángelii secundùm
Joannem.

Lectio j.

Cap. 14. c

In illo témpore: Dixit Jesus disci-
pulis suis: Si quis diligit me,
sermónem meum servábit, & Pa-
ter meus diliget eum, & ad eum veni-
emus, & mansiónem apud eum faci-
emus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 30. in Evángelia.

Libet, fratres charissimi, Eván-
gélica verba lectionis sub bre-
vitáte transcurrere, ut post diu-
tius liceat in contemplatione tantæ
solemnitátis immorari. Hodiè nam-
que Spiritus sanctus repentino só-
nitu super discipulos venit, men-
tetque carnalium in sui amorem
permutávit: Et foris apparentibus
linguis igneis, intus facta sunt corda
flamántia: quia dum Deum in
ignis visione suscepérunt, per amó-
rem suaviter arsérunt. Ipse namque
Spiritus sanctus amor est: undè &
Joannes dicit: Deus Charitas est.
Qui ergo mente integrá Deum de-
siderat, profecto jam habet quem
amat. Neque enim quisquam pos-
set Deum diligere, si eum quem
diligat, non haberet.

R. Cum complerentur dies Pente-
cõstes, erant omnes pariter in eò-
dem loco, alleluia: & subito factus
est sonus de cælo, alleluia.

• Tamquam spiritus veheméntis,
& replevit totam domum, alleluia,
alleluia. **V.** Dum ergo essent in
unum discipuli congregati propter
metum Judæõrum, sonus repente
de cælo venit super eos. Tamquam
spiritus. **Benedictio.** Divinum au-
xilium.

Lectio ij.

Sed ecce, si unusquisque vestrum
requiratur, an diligat Deum:
totá fiducia, & securá mente res-
pondet, Diligo. In ipso autem

lectionis exórdio audistis quid Vé-
ritas dicit: Si quis diligit me, ser-
mónem meum servábit. Probatio
ergo dilectionis, exhibitio est óperis.
Hinc in epístola sua idem Joán-
nes dicit: Qui dicit, Diligo Deum,
& mandata ejus non custodit, men-
dax est. Verè etenim Deum diligi-
mus, & mandata ejus custodimus,
si nos à nostris voluptatibus coarctá-
ramus. Nam qui adhuc per illicita
desideria diffluit, profecto Deum
non amat: quia ei in sua voluntá-
te contradicit.

R. Repleti sunt omnes Spiritu sanc-
to: & cooperunt loqui, prout Spi-
ritus sanctus dabat eloqui illis:

• Et convenit multitudo dicentium,
alleluia. **V.** Loquebantur variis lin-
guis Apóstoli magnalia Dei. Et con-
venit, Glória Patri. Et convenit.
Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

ET Pater meus diligit eum, &
ad eum veniémus, & mansio-
nem apud eum faciémus. Pensate
fratres charissimi, quanta sit ista
dignitas habere in cordis hospítio
advéntum Dei. Certè si domum
nostram quisquam dives, aut pre-
potens amicus intráret, omni festi-
nantia domus tota mundaretur, ne
quid fortassè esset quod óculos
amici intrántis offenderet. Tergat
ergo sordes pravi óperis qui Deo
preparat domum mentis. Sed vi-
dète quid Veritas dicat: Veni-
emus, & mansiónem apud eum
faciémus. In quorundam etenim
corda venit, & mansiónem non
facit: quia per compunctionem
quidem Dei respectum percipiunt,
sed tentationis tempore hoc ipsum
quo compuncti fuerant, obliviscun-
tur: sicut ad perpetranda pec-
cata redeunt, ac si hæc minime
planxissent.

Te Deum laudamus. 13.

Nũ 2

AD

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.
Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco, alleluia. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 14. Antiphona. Spiritus Domini replévit orbem terrarum, alleluia. *Añsa.* Repléti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui, alleluia, alleluia. *Añsa.* Fontes, & omnia que moventur in aquis, hymnum dicite Deo, alleluia. *Añsa.* Loquebantur variis linguis Apóstoli magna Dei, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum.

Ag. 2.
Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repente de celo sonus, tanquam adveniens spiritus vehemens, & replévit totam domum ubi erant sedentes.

Hymnus.

Beata nobis gaudia
 Anni redoxit órbita,
 Cùm Spiritus Paráclitus
 Illápsus est Apóstolis.
 Ignis vibrante lumine
 Linguae figuram détulit,
 Verbis ut essent próliui,
 Et charitate fervidi.
 Linguis loquuntur omnium:
 Turbæ pavent Gentilium:
 Musto madere deputant
 Quos Spiritus repléverat.
 Patrâta sunt hæc mysticæ,
 Paschæ peracto tempore,
 Sacro diernum circulo,
 Quo lege fit remissio.
 Te nunc Deus plissime
 Vultu precamur cernuo,
 Illápsa nobis cœlitus
 Largire dona Spiritus.
 Dudum sacrâta pectora
 Tuâ replésti gratia:
 Dimitte nostra crimina,
 Et da quiéta tempora.

Deo Patri sit glória,
 Et Filio, qui a mórtuis
 Surrexit, ac Paráclito,
 In sæculorum sæcula. Amen.
V. Repléti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. *R.* Et cœperunt loqui, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Accipite Spiritum sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis alleluia.

Oratio.

Deus, qui hodiernâ die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum. In unitate eiusdem Spiritus sancti.

Ad Primam, R. breve. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. * Alleluia, alleluia. *Christe. V.* Quisedit ad dexteram Patris. Alleluia, alleluia. *Gloria Patri. Christe. V.* Exurge Christe, adjuva nos, alleluia. *R.* Et libera nos propter nomen tuum, alleluia.

Ad Tertiam, Hymnus. Veni, Creator Spiritus, ut supra in Vesperis. 564. *Qui Hymnus dicitur ad Tertiam per totam Octavam, loco Hymni Nunc sancte. Antiphona.* Spiritus Domini.

Capitulum.

Ag. 2.
Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repente de celo sonus, tanquam adveniens spiritus vehemens, & replévit totam domum ubi erant sedentes.

R. breve. Spiritus Domini replévit orbem terrarum; * Alleluia, alleluia. Spiritus. *V.* Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis. Alleluia, alleluia. *Gloria Patri. Spiritus. V.* Spiritus Paráclitus, alleluia. *R.* Docébit vos omnia, alleluia.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.

Repléti sunt omnes.

Capitulum.

Ag. 2.
Facta autem hac voce, convénit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. *R. br.* Spiritus Paráclitus, * Alleluia, alleluia. Spiritus. *V.* Docébit vos omnia, Alleluia, alleluia. *Gloria Patri. Spiritus. V.* Repléti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. *R.* Et cœperunt loqui, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona.

Loquebantur.

Capitulum.

Ag. 2. b
Judæi quoque, & Prosélyti, Cretes, & Arabes audivimus eos loquentes nostris linguis magna Dei. *R. br.* Repléti sunt omnes Spiritu sancto, * Alleluia, alleluia. Repléti. *V.* Et cœperunt loqui. Alleluia, alleluia. *Gloria Patri. Repléti. V.* Loquebantur variis linguis Apóstoli, alleluia. *R.* Magnalia Dei, alleluia.

Ad Vesperas, Antiphona. Cùm complerentur, ut supra in Laudibus. 564. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 100. *Qui dicitur quotidie per Octavam.*

Capitulum. Cùm complerentur. Hymnus. Veni, Creator Spiritus. *V.* Loquebantur variis linguis Apóstoli, alleluia. *R.* Magnalia Dei, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hodiè compléti sunt dies Pentecostes, alleluia: hodiè Spiritus sanctus in igne discipulis apparuit, & tribuit eis charismatum dona: misit eos in univèrsum mundum predicare, & testificari: qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit, alleluia. *Oratio.* Deus, qui hodiernâ, ut supra. 564.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis *V.* ad

Nocturnum, Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus, & ad Magnificat, & Crationibus. Si infra Octavam occurrat Festum novem Lectionum, transferatur post Octavam. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit Commemoratio.

FERIA SECUNDA

V. Spiritus Domini replévit orbem terrarum, alleluia. *R.* Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. Pater noster. *Absolutio.* Exaudi Dómine. *Benedictio.* Evangelicæ lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j.

Cap. 3. b

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemò: Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed habeat vitam æternam. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
 Episcopi.

Tractatu 12. in Joannem, sub finem.

Quantum in medico est, sanare venit ægròtum. Ipse se interimit, qui præcepta medici observare non vult. Venit Salvator in mundum. Quare Salvator dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut iudicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te iudicaberis. Et quid dicam, iudicaberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non iudicatur. Qui autem non credit, quid dicturum sperabas, nisi iudicatur? Quod addit: Jam, inquit, iudicatus est: nondum apparuit iudicium, & jam factum est iudicium.

R. Jam non dicam vos servos, sed amicos meos: quia omnia cognovistis, quæ operatus sum in medio vestri, alleluia: * Accipite Spiritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, alleluia.

Nn 3.

lucia. **V**os amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Accipite. **Bened.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Novit enim Dominus qui sunt ejus: novit qui permaneant ad coronam, qui permaneant ad flammam. Novit in area sua triticum, novit & paleam: novit sægetem, novit & zizania. Jam judicatus est qui non credit. Quare judicatus? Quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei. Hoc est autem iudicium, quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem: erant enim mala opera eorum. Fratres mei, quorum opera bona invenit Dominus? Nullorum. Omnia opera mala invenit. Quomodo ergo quidam fecerunt veritatem, & venerunt ad lucem? Et hoc enim sequitur: Qui autem facit veritatem, venit ad lucem.

R. Spiritus sanctus procedens a throno, Apostolorum pectora invisibiliter penetravit novo sanctificationis signo: **U**t in ore eorum omnium genera nascerentur linguarum, alleluia. **V.** Advēnit ignis divinus, non comburens, sed illuminans, & tribuit eis charismatum dona. Ut in Glória Patri. Ut in. **Benedict.** Ad societatem.

Lectio iij.

Sed dilexerunt, inquit, tenebras magis quam lucem. Ibi pōsit vīm. Multi enim dilexerunt peccata sua, multi confessi sunt peccata sua: quia qui confitetur peccata sua, & accusat peccata sua, jam cum Deo facit. Accusat Deus peccata tua: si quasi tu accusas, conjungeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo & peccator. Quod audis homo, Deus fecit quod audis peccator, ipse homo fecit. Dele quod fecisti, ut Deus salvet quod fecit. Opōrteat ut oderis in te opus tuum, & ames in te opus Dei. Cū autem cœperit tibi displicere

quod fecisti, indè incipiunt bona opera tua, quia accūsas mala opera tua. Initium operum bonorum, confessio est operum malorum. Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, alleluia.

Oratio.

Deus, qui Apōstolis tuis sanctum dedisti Spiritum: concede plebi tuæ piæ petitionis effectum; ut quibus dedisti fidem, largiaris & pacem. Per Dominum. In unitate ejusdem Spiritus sancti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si quis diligit me, sermonem meum servabit: & Pater meus diligit eum, & ad eum veniemus, & mansiōnem apud eum faciemus, alleluia.

Oratio ut supra.**FERIA TERTIA.**

V. Spiritus Paraclitus, alleluia. **R.** Docēbit vos omnia, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **Benedictio.** Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio ij.

In illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde: ille fur est, & latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Et reliqua, Homilia Sancti Augustini Episcopi. *Tractatu 45. in Joānnem, post initium.*

Dominus de grege suo, & de ostio quo intratur ad ovile, similitudinem proposuit in hodierna lectione. Dicant ergo Pagani, Bene vivimus. Si per ostium non intrant, quid prodest eis undè gloriari? Ad hoc enim debet unicuique prodesse bene vivere, ut deatur illi semper vivere: nam cui non

da-

datur semper vivere, quid prodest bene vivere? Quia nec bene vivere dicendi sunt, qui finem bene vivendi vel cæcitate nesciunt, vel inflatione contemnunt. Non est autem cuiquam spes vera & certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam, quod est Christus, & per januam intret in ovile.

R. Apparuerunt Apōstolis dispersitæ linguæ, tamquam ignis, alleluia: **S**editque supra singulos eorum Spiritus sanctus, alleluia, alleluia. **V.** Et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Seditque. **Benedict.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Querunt ergo plerumque tales homines etiam persuadere hominibus ut bene vivant, & Christiani non sint. Per aliam partem volunt ascendere, rapere & occidere, non ut bonus pastor conservare atque salvare. Fuērunt ergo quidam philosophi, de virtutibus & variis subtilia multa tractantes, dividentes, definiētes, ratiocinationes acutissimas concludentes, libros implentes, suam sapientiam buccis crepantibus ventilantes; qui etiam dicere audent hominibus, nos sequimini, sectam nostram tenete, si vultis beatè vivere. Sed non intrabant per ostium: perdere volebant, maculare & occidere.

R. Loquebantur variis linguis Apōstoli magna Dei, **P**rouit Spiritus sanctus dabat eloqui illis, alleluia.

V. Replēti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Quid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legēbant, & in eo quod legēbant, Christum sonabant, venturum sperabant, & præsentem non agnoscebant. Jactā-

bant se etiam ipsi inter Videntes, hoc est intersapientes, & negabant Christum, & non intrabant per ostium. Ergo & ipsi, si quos forte seducerent, maciantes & occidēdos, non liberandos seducerent. Et hos dimittamus: videamus illos si forte ipsi intrant per ostium, qui ipsius Christi nomine gloriāntur. Innumerabiles enim sunt, qui se Videntes non solum jactant, sed à Christo illuminatos vidēri volunt: sunt autem hæretici.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum ostium, dicit Dominus: per me si quis introierit, salvabitur, & pascua inveniet, alleluia.

Oratio.

Adit nobis, quesumus Domine, virtus Spiritus sancti: quæ & corda nostra clementer expurget & ab omnibus tœuat adversis. Per Dominum. In unitate ejusdem Spiritus sancti.

Id Magnificat, Antiphona.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis, alleluia.

FERIA QUARTA.**Quatuor Temporum.**

V. Replēti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. **R.** Et cœperunt loqui, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **Benedict.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio ij.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi. *Tract. 26. in Joānnem, post initium.*

Nihil cogitare te invitum traquod legēbant, Christum sonabant, venturum sperabant, & præsentem non agnoscebant. Jactā-

Nn 4 a

à rebus maxime divinis intelligendis longe remoti sunt, in hoc Scripturarum sanctarum Evangelico verbo forsitan reprehendamus, & dicatur nobis, Quomodo voluntate credo si trahor? Ego dico: Parum est voluntate, etiam voluptate traheris. Quid est trahi voluptate? Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui. Est quaedam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille caelestis. Porro si Poeta dicere licuit, Trahit sua quemque voluptas; non necessitas, sed voluptas; non obligatio, sed delectatio: quanto fortius nos dicere debemus, trahi hominem ad Christum, qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur iustitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An vero habent corporis sensus voluptates suas, & animus deserit à voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, unde dicitur: Filii autem hominum, sub tegmine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur ab ubertate domus tuae, & torrente voluptatis tuae potabis eos: quoniam apud te est fons vitae, & in lumine tuo videbimus lumen?

R. Discipulam & sapientiam docuit eos Dominus, alleluia, firmavit in illis gratiam Spiritus sui, & intellectu implevit corda eorum, alleluia. **V.** Repentino namque sonitu Spiritus sanctus super eos venit. Et intellectu. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

DA amantem, & sentit quod dico: da desiderantem, da esurientem, da in ista solitudine peregrinantem atque sitiientem, & fontem aeternae patriae suspirantem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frigidus loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui invicem murmurabant. Pater, inquit, quem tra-

herit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem traxerit, cum ipse Christus trahat? Quare voluit dicere, Pater quem traxerit? Si trahendi sumus, ab illo trahimur cui dicit quaedam, quae diligit: Post odorem unguentorum tuorum curreremus. Sed quid intelligi voluit, advertamus fratres, & quantum possumus capiamus. Trahit Pater ad Filium eos qui propter eam credunt in Filium, quia eum cogitant Patrem habere Deum. Deus enim Pater aequalem sibi genuit Filium: & qui cogitat, atque in fide sua sentit & ruminat aequalem esse Patri eum in quem credidit, ipsum trahit Pater ad Filium.

R. Ite in universum orbem, & praedicate Evangelium, alleluia. **V.** Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit, alleluia, alleluia, alleluia. **V.** In nomine meo demonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent. Qui crediderit, Gloria Patri. Qui crediderit. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

ARtius credidit creaturam, non eum traxit Pater, quia non considerat Patrem, qui Filium non credit aequalem. Quid dicis ò Ari? Quid dicis haereticè? Quid loqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexisti Patrem, cujus Filium negas. Aliud cogitas, non est ipse Filius: nec à Patre traheris, nec ad Filium traheris. Aliud est enim Filius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homo solum est Christus, non est & Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Ramum viridem ostendit ovi, & trahit illum. Noces pueri demonstrantur, & trahitur: & quod currit trahitur, amando trahitur, sine

nè læsione corporis trahitur, cordis vinculo trahitur. Si ergo ista quae inter delicias & voluptates terrenas revelantur amantibus, trahunt; quoniam verum est, Trahit sua quemque voluptas: non trahit revelatus Christus à Patre? Quid enim fortius desiderat anima quam veritatem?

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ego sum panis vivus, dicit Dominus, qui de caelo descendi, alleluia, alleluia.

Oratio.

Mentes nostras, quaesumus Domine, Paraclitus, qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem. Qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane vivet in aeternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, alleluia.

F E R I A Q U I N T A.

V. Spiritus Domini replevit orbem terrarum, alleluia. **R.** Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia. Pater noster. **Ab solutus.** Exaudi Domine. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j.

Cap. 9.

In illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia demonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 6. in cap. 9. Luc.

Qualis debeat esse qui evangelizat regnum Dei praecipit evangelicis designatur: ut sine virga, sine pera, sine calca-

mento, sine pane, sine pecunia, hoc est, subsidiis secularis adminicula non requirens, fideque tutus, putet sibi quod minus ea requirat, magis posse suppetere. Quae possunt qui volunt ad eum derivare tractatum, ut spiritalem tantummodo locus iste formare videatur affectum; qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solum potestate rejecta, contemptisque divitiis, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis. Quibus primo omnium datur pacis atque constantiae generale mandatum, ut pacem ferant, constantiam servant, hospitalis necessitudinis iura custodiant, alienum à praedicatione regni caelestis astruens, cursitare per domos, & inviolabilis hospitii iura mutare.

R. Advénit ignis divinus, non comburens, sed illuminans: non consumens, sed lucens: & invénit corda discipulorum receptacula munda: **V.** Et tribuit eis charismatum dona, alleluia, alleluia. **V.** Invénit eos concordes charitate, & colustravit eos inundans gratia Deitatis. Et tribuit. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Sed ut hospitii gratia deferenda censetur, ita etiam, si non recipiantur, excutiendum pulverem, & egrediendum de civitate mandatur. Quo non mediocri boni remuneratione docetur hospitii: ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum etiam si qua eos terræne obumbrant delicta levitatis, receptis Apostolicae praedicationis vestigiis, auferantur. Nec otiosè secundum Matthæum domus quam ingrediuntur Apostoli eligenda ducerunt: ut mutandi hospitii necessitudinisque violanda causa non suppetat. Non tamen eadem cau-

cáutio receptóri mandátur hospitii; ne dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuat.

R. Spiritus sanctus replevit totam domum, ubi erant Apóstoli: & apparuerunt illis disperitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: • Et repleti sunt omnes Spiritu sancto: & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, alleluia, alleluia, alleluia. y. Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judæorum, sonus repente de celo venit super eos. Et repleti. Glória Patri. Et repleti. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio ij.

Sed hæc ut secundum litteram de hospitii religione venerabilis est forma præcepti, ita etiã de mysterio sententiã cœlestis arripit. Etenim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur ne fortè Ecclesiã præferendã designetur, & Christus. Quæ enim dignior domus Apostolicæ prædicationis ingressu, quam sancta Ecclesiã? Aut quis præferendus magis omnibus videtur esse quam Christus, qui pedes suos lavare consuivit hospitibus, & quocumque suã recepisset domo, pollutis non patiatur habitare vestigiis, sed maculosos licet vitæ prioris, in reliquum tamen dignetur mundare processus? Hic est igitur solus quem nemo debet deserere, nemo mutare. Cui bene dicitur, Dómine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes, & nos credimus.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus Antiphona. Convocatis Jesus duodecim discipulis suis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent: & misit illos predicare regnum Dei, & sanare infirmos, alleluia.

Oratio.

DEus, qui hodiernã die corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere, Per Dóminum nostrum. In unitate ejusdem Spiritus sancti.

Ad Magnificat, Antiphona. Spiritus qui a Patre procedit, alleluia: ille me clarificabit, alleluia, alleluia.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

y. Spiritus Paráclitus, alleluia. R. Docébit vos omnia, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **Benedictio.** Evangelicã lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j.

In illo tempore: Factum est in una diem, & Jesus sedebat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Gallæ, & Judææ, & Jerusalem: & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et reliqua. Homilla Sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post initium.

Non otiosa hujus paralytici, nec angusta medicina est; quando Dóminus & orasse pramittitur, non utique propter suffragium, sed propter exemplum. Imitandi enim sp̄ciem dedit, non precandi ambitum requisivit. Et conveniuntibus ex omni Galilæa & Judæa & Jerusalem legis doctõribus, inter ceterõrum remediã debiliũ, paralytici istius medicina describitur. Primum omnium, quod antè diximus, unusquisque abet petendã precatores salutẽ debet adhibere; per quos nostrã vitã compago resolũta, actũque nostrõrum clauda vestigia verbi cœlestis remediõ reformantur.

R.

R. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos: • Uteãtis, & fructum afferatis, & fructus venter maneat, alleluia, alleluia. y. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Ut eãtis. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Sint igitur aliqui monitores mentis qui animum hominis, quamvis exterioris corpõris debilitate torpentem, ad superiora erigant. Quorum rursus adminiculis & attollere, & humiliare se facilis ante Jesum loçetur, Dominico vidèri dignus aspectus. Humilitatem enim respiciet Dóminus, quia respexit humilitatem ancillæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. Magnus Dóminus, qui aliorum merito ignoscit aliis: & dum alios probat, aliis relaxat errata. Cur apud te homo collèga non valeat, cum apud Deum servus & interveniendũ meritum, & jus habeat impetrandi?

R. Spiritus Dómini replevit orbem terrarum. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia, alleluia. y. Omnium est enim artifex, omnem habens virtutem, omnia prospiciens. Et hoc. Glória Patri. Et. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iii.

Disce qui judicas, ignoscere: discite qui æger es, impetrare. Si gravium peccatores diffidis veniam; adhibe precatores, adhibe Ecclesiã que pro te precatur, cuius contemplatione quod tibi Dominus negare posset, ignoscat. Et quamvis hystõria fidem non debeamus omittere, ut verè paralytici istius corpus credamus esse sanatum: cognosce tamen interioris hominis sanitatem, cui peccata donantur. Cum Judæi asserunt peccata a solo Deo

posse concedi, Deum utique eum confitentur, suoque judicio perfidiam suam produunt: qui opus astruunt, ut peccatum negent.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona. Dixit Jesus: Ut sciatis autem, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, alleluia.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclesiã tuã misericors Deus; ut sancto Spiritu congregatã, hostili nullatenus incursionẽ turbetur. Per Dóminum, in unitate ejusdem Spiritus sancti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Paráclitus autem Spiritus sanctus, quem mittit Pater in nomĩne meo, ille vos docébit omnia; & suggeret vobis omnia, quæcumque dixerit vobis, alleluia.

SABBATO

Quatuor Temporum.

y. Repleti sunt omnes spiritu sancto, alleluia. R. Et cœperunt loqui, alleluia. Pater noster. **Benedictio.** Evangelicã lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 4. f.

Jn illo tempore: Surgens Jesus de synagoga, introivit in domum Simõnis. Socrus autem Simõnis tenebatur magnis febribus. Et reliqua. Homilla Sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, sub finem.

Vide clemenciam Dómini Salvatoris; nec indignatione commotus, nec scelere offensus, nec injuriã violatũ, Judæam deserit: quin etiã immemor injuriã, memor clemenciã, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infidã plebs corda demittit. Et benè sanctus Lucas virum ab spiritu ne-

qui-

Lectio iij.

quitas liberatum ante premlsit, & subdit femine sanitatem. Utrumque enim sexum Dominus curatum advenerat; sed prior sanari debuit, qui prior creatus est, nec pratermitti illa que mobilitate magis animi quam pravitate peccaverat.

R. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & ceperunt loqui, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis: * Et convenit multitudine dicentium, alleluia. **V.** Loquebantur variis linguis Apostoli magna Dei. Et. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Sabbato medicine Dominice opera cepta significat, ut inde nova creatura ceperit, ubi vetus creatura ante desivit: nec sub lege esse Dei Filium, sed supra legem in ipso principio designaret; nec solvi legem, sed impleri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut legimus: Verbo Domini celi firmati sunt. Non solvitur ergo lex, sed impletur; ut fiat renovatio hominis jam labentis. Unde & Apostolus ait: Expoliantes vos veterem hominem, induite novum qui secundum Deum creatus est.

R. Jam non dicam vos servos, sed amicos meos: quia vobis in medio vestri, que operatus sum in medio vestri, alleluia: * Accipite Spiritum sanctum in vobis Paraclitum: ille est, quem Pater mittit vobis, alleluia. **V.** Vos amici mei estis, si feceritis que ego precipio vobis. Accipite Spiritum. Gloria Patri. Accipite Spiritum. **Benedictio.** Ad societatem.

ET bene sabbato cepit, ut ipsum se ostenderet Creatorem, qui opera operibus intexeret, & prosequeretur opus quod ipse jam ceperat: ut si domum faber renovare disponat, non a fundamentis, sed a culminibus incipit solvere vetustatem. Itaque ibi prius manum admovet, ubi ante desierat: deinde a minoribus incipit, ut ad majora perveniat. Liberare a demone & homines, sed in verbo Dei possunt: resurrectionem mortuis imperare, divinæ solus est potestatis. Fortassis etiam in typo mulieris illius socrus Simonis & Andreæ variis criminum febribus caro nostra languebat, & diversarum cupiditatum immodicis aestuabat illecebris. Nec minorem febrem amoris esse dixerim, quam caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflamat. Febres enim nostra, avaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est: febris nostra, iracundia est.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum ejus in nobis, alleluia.

Oratio.

Mentibus nostris, quesumus Domine, Spiritum sanctum benignus infunde: cujus & sapientia conditi sumus, & providentia gubernamur. Per Dominum. In unitate ejusdem Spiritus sancti.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini Martyris
Commemoratio.

Ad Vesperas Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. **V.** Gloria & honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

DEus, qui nos beati Saturnini Martyris tui concessis natalitia perfui: ejus nos tribue meritis adjuvari. Per Dominum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si venerit in Dominica, transferunt in Feriam ij. similiter non impeditur. De Simplicibus autem fit tantum Commemoratio: quod servatur etiam in Quadragesima, Quatuor Temporibus, & Vigiliis, ut in Rubricis generalibus dictum est.

IN VIGILIA

S. Andreæ Apostoli.

Nihil fit de ea, nisi in Missa.

Ad Laudes pro Comm. S. Saturnini, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custoditeam. **V.** Justus, ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur. **Orat.** Deus, qui nos, ut sup.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In Festo Sancti Andreæ Apostoli.
Duplex.

Ad Vesperas Aña. Salve crux pretiosa, cum reliq. de Laud. 581. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis ut infra in Comuni Apostolorum. j.

Capitulum. Rom. 10. b

Fratres, Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis:
Cælum resultat laudibus:
Apostolorum gloria
Tellus & astra concinunt.
Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cæli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos a reatu noxiis
Solve jubete, quesumus.

Præcepta quorum protinus
Langor salusque sentiunt:
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:
Ut, cum reddibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõpotes.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæculum pro omne gloria. Amen.
V. In omnem terram exivit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus ex duobus, qui secuti sunt Dominum, erat Andreas, frater Simonis Petri, alleluia.

Oratio.

Majestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus; ut sicut Ecclesie tue beatus Andreas

Após-